

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Több mint 1000 évvel ezelőtt elődeink, I. István vezetésével megkezdtek a szervezett állam alapjainak lefektetését. Ezt követően generációról-generációra történt országunk építése, felújítása, és több alkalommal a romokból való újjáépítése. Közös örömünk és büszkeségünk lehet, hogy egy olyan országot mondhatunk hazánknak, amely már több mint 1000 éve kinyilvánította, hogy egy keresztény értékekre épülő nyugati állam kíván lenni. Ezen elhatározás helyességét bizonyítja a történelmi tény, miszerint az elmúlt évszázadok külső és belső támadásai és pusztításai ellenére még mai is *"él nemzet e hazán"*. A magyarság történelmében sajnos bőven túlsúlyban vannak azon események, amelyek végső soron a veszteségre és szenvedésre való emlékezést hordozzák magukban, azonban augusztus 20. kivétel. Ez az a nap, amikor helye van az felhőtlen öröme és ünneplésnek. Azon kívül, hogy ilyenkor számba vesszük államiságunk 1000 évét, és hálát adunk országunk és nemzetünk megmaradásáért, ezen a napon ünnepeljük meg az új kenyeret, amely az egyéni és közösségi megmaradásba vetett reménység jelképe is.

Az elmúlt évezred azonban nemcsak öröme és büszkeségre, hanem komoly felelősségre is ad okot, valamint kemény feladatok elé állít bennünket. Nap, mint nap tapasztalhatjuk, hogy állami szuverenitásunkat, nemzeti egységünket, valamint kultúránkat és értékrendünket milyen támadások és veszélyek fenyegetik. Meggyőződésem, hogy ezen értékek érvényesülésének és fennmaradásának szolgálata mindannyiunk közös érdeke és feladata.

I. István király – többek között – a következő intelemben részesítette Imre herceget, amely ránk nézve is érvényes lehet: *"Azután légy erős, nehogy a szerencse túlságosan felvessen, vagy a balsors letaszítson."* István király arra int tehát minket is, hogy ne bízzuk egyéni sorsunkat, vagy a városunk és hazánk épülését a véletlenre, hanem ki-ki lehetősége szerint tegyen erővesztéseket céljaink elérése érdekében.

Az államalapítás csak az első lépése volt egy hosszantartó, fáradtságos munkának. Meggyőződésem, hogy az államalapításért és nemzetünk fennmaradásáért a legméltóbban úgy tudunk hálát adni, hogy összefogással és szorgalommal megóvjuk és továbbépítjük mindazt, amit elődeink ránk hagytak az évszázadok alatt. Szigethalmon most ennek lehetünk szemtanúi. Egy ország és egy város számára kevés olyan fontos és nemes feladat létezik,

mint a gyermekek testi-lelki fejlődésének szolgálata, amelyben ez a felújított és kibővített bölcsőde kiemelt funkciót lát el. E beruházásnak köszönhetően nemcsak a bölcsőde befogadóképessége nőtt meg, hanem új funkciók ellátására és hosszabb nyitva tartásra is lehetőséget ad. Mindazok, akik kezdetektől ismerik az intézmény múltját, az öröm mellett bizonyára emlékeznek Szigethalom Város díszpolgárának, Nagy Tibornénak a bölcsőde létrehozása érdekében kifejtett áldozatos munkájára, tragikus elvesztésére, és folyamatos hiányára. Az ő szolgálata is fontos előfeltétele volt annak, hogy most itt ünnepeljünk. Bízunk benne, hogy a gyermekek iránti elkötelezettsége és szeretete, földi távozása ellenére is áthatja az épület falain belül végzett munkát.

Néhány nap múlva ez az épületet megtelik kisgyermekkel, és a rájuk szakértelemmel és szeretettel vigyázó gondozókkal. Ezek a gyermekek testesítik meg a reményt, hogy van jövője Szigethalomnak, Magyarországnak és a magyarságnak. Most még ők igényelnek törődést, de néhány év múlva ők fogják folytatni a munkát az ország épüléséért, nemzetünk megmaradásáért és boldogulásáért. Éppen ezért helyes, hogy Szigethalom Város mint pályázó, és az Európai Unió források felhasználását bonyolító szervezet felismerte e feladat fontosságát és megtette a megfelelő lépéseket e közel 150 millió forintos beruházás lebonyolítása érdekében. Elmondhatjuk, hogy Szigethalom számára idén augusztus 20. nemcsak az államalapításra való emlékezés, hanem a város- és jövőépítésért való hálaadás napja.

Tisztelt Szigethalmi Polgárok!

Természetesen vannak még megoldásra váró problémáink és feladataink Magyarországon és Szigethalmon egyaránt. Van még mit felépítünk, újjáépítünk, felújítanunk és szépítünk nemcsak infrastrukturális, hanem szellemi-lelki értelemben is. Ehhez a nem kis feladathoz merítsünk erőt a mai ünneplésből, hálaadásból, jókedvből és az előremutató együttlétből.

Kívánom, hogy e bölcsödének a működését, és hozzá a kapcsolódó gyermekek és dolgozók életét boldogság, siker és a Jóisten gazdag áldása kísérje, és az itt folyó munka egész nemzetünk előrejutását segítse.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket!